

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-420/2025-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Lenke Čorić, predsjednice vijeća, Ane Cvitković, sutkinje izjaviteljice i Ivane Mlinarić, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja HRVATSKE ŠUME d.o.o. Zagreb, Kneza Branimira 1, OIB 69693144506, kojeg zastupa punomoćnik Tomislav Kos, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Kos & Partneri j.t.d. Zagreb, Nodilova 1, protiv tuženika VRBOVSKO EKO ENERGIJA d.o.o. u stečaju, Vrbovsko, Tvornička 31, OIB 30557421377, radi utvrđenja osnovanosti tražbine, odlučujući o žalbama stranaka protiv presude Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-342/2024-86 od 27. studenog 2024., u sjednici vijeća održanoj 24. studenog 2025.

p r e s u d i o j e

I. Žalba tuženika odbija se kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-342/2024-86 od 27. studenog 2024., u točkama I. i III. izreke, te se odbija žalba tužitelja kao neosnovana i potvrđuje točka IV. izreke i točka II. izreke u dijelu kojim je odbijen zahtjev tužitelja da se utvrdi osnovana tražbina tužitelja kao tražbina drugog višeg isplatnog reda prema tuženiku u iznosu od 81.771,83 EUR.

II. Prihvaća se djelomično žalba tužitelja i preinačuje presuda Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-342/2024-86 od 27. studenog 2024., u dijelu točke II. izreke za iznos od 54.945,68 EUR i sudi:

Utvrđuje se postojanje tražbine tužitelja HRVATSKE ŠUME d.o.o. Zagreb, OIB: 69693144506, kao tražbine drugog višeg isplatnog reda prema tuženiku VRBOVSKO EKO ENERGIJA d.o.o. u stečaju, OIB: 30557421377, u iznosu od 54.945,68 EUR u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Rijeci poslovni broj St-598/2021.

III. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku trošak žalbenog postupka u iznosu od 4.373,25 EUR, u roku od 15 dana.

IV. Odbija se zahtjev tužitelja da mu tuženik naknadi trošak žalbenog postupka u iznosu od 63.969,98 EUR, kao neosnovan.

V. Odbija se zahtjev tuženika da mu tužitelj naknadi trošak žalbenog postupka u iznosu od 1.000,00 EUR.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-342/2024-86 od 27. studenog 2024., odlučeno je:

„Utvrđuje se postojanje tražbine tužitelja HRVATSKE ŠUME d.o.o. Zagreb, Kneza Branimira 1, OIB: 69693144506 kao tražbine drugog višeg isplatnog reda prema tuženiku VRBOVSKO EKO ENERGIJA d.o.o. u stečaju, Vrbovsko, Tvornička 31, OIB: 30557421377, u iznosu od 541.612,16 eura (petsto četrdeset jedna tisuća šesto dvanaest eura i šesnaest centi) u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Rijeci, poslovni broj St-598/2021.

II. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu koji glasi: „Utvrđuje se postojanje tražbine tužitelja HRVATSKE ŠUME d.o.o. Zagreb, Kneza Branimira 1, OIB: 69693144506 kao tražbine drugog višeg isplatnog reda prema tuženiku VRBOVSKO EKO ENERGIJA d.o.o. u stečaju, Vrbovsko, Tvornička 31, OIB: 30557421377, u iznosu od 136.717,51 eura u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Rijeci, poslovni broj St-598/2021.“

III. Nalaže se tuženiku VRBOVSKO EKO ENERGIJA d.o.o. u stečaju, Vrbovsko, Tvornička 31, OIB: 30557421377, naknaditi tužitelju HRVATSKE ŠUME d.o.o. Zagreb, Kneza Branimira 1, OIB: 69693144506, trošak parničnog postupka u iznosu od 120.898,56 eura (sto dvadeset tisuća osamsto devedeset i osam eura i pedeset i šest centi) sa zakonskom zateznom kamatom koja teče na taj iznos od 27. studenoga 2024. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

IV. Odbija se kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 106.296,45 eura.“

2. Iz obrazloženja prvostupanjske presude proizlazi da je sud utvrdio da su stranke bile u ugovornom odnosu kupoprodaje temeljem Ugovora o prodaji drvne sječke ili ogrjevnog drva, broj DIR: 03-15-6586/10 od 14. prosinca 2015., na vrijeme od 14 godina. Tužitelj je isporučio robu u 2018. godini koju je tuženik uredno primio te nije platio, tvrdeći da tužitelj nije ispunio svoje ugovorne obveze u 2018. godini ni u pogledu količine ni u pogledu dinamike isporučene robe. Isporučena roba nije bila adekvatne kvalitete jer je isporučena s previše vlage čime je tužitelj povrijedio ugovornu obvezu. U ponovljenom suđenju, sporno pitanje je bilo je li tuženik sukladno ugovornim odredbama prigovorio isporučenoj robi te utvrđenje činjenice je li udio mokrine u isporučenoj robi bio veći od dopuštenog (ugovorenog) te postoji li, posljedično tome tužiteljeva tražbina prema tuženiku u ukupnom iznosu od 678.329,67 EUR koja obuhvaća cijenu isporučene robe, zakonske zatezne kamate i troškove parničnog postupka nastale do dana otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom. Kako u slučaju utvrđenog višeg udjela vlage u robi, tužitelj je u obvezi uvećati isporuku u sljedećem polugodištu, a u slučaju objektivnih nemogućnosti takve isporuke, tužitelj ima obvezu smanjenja ugovorne cijene za isporučenu robu (čl. 2. st.

2. Ugovora) to je sud izveo dokaz vještačenjem po vještacima sa Šumarskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu na okolnost kolika je vrijednost robe - drvene sječke, ako je vlažnost iznosila 42,4%, imajući u vidu da vrijednost drvene sječke vlažnosti do 35% iznosi 448.655,11 EUR, odnosno koliko je umanjena vrijednost drvene sječke ako je njena vlažnost utvrđena u omjeru od 42,4%, s obzirom na to da je tuženik mailom od 6. prosinca 2018. obavijestio tužitelja o povećanom stupnju vlažnosti te je dostavio tijekom ovog postupka analizu Šumarskog fakulteta o utvrđenom stupnju vlažnosti koju je analizu tužitelj osporio navodeći da se ne zna koji je uzorak uzet za analizu, količina, te kako je roba skladištena. Prvostupanjski sud zaključuje kako tužitelj svojim ponašanjem, tj. ignoriranjem poziva tuženika na prisustvovanje zajedničkom mjerenju udjela vlage u isporučenoj robi, tuženika doveo u položaj nemogućnosti podnošenja „formalnog“ prigovora na kakvoću robe jer je takav prigovor mogao prema odredbama Ugovora biti podnesen jedino na temelju rezultata mjerenja stupnja vlage kojem su prisustvovala obje strane (čl. 2. t. 3. u vezi s čl. 5. t. 1. Ugovora), i time je tužitelj kršio ugovorne odredbe koje su propisivale utvrđivanje stupnja mokrine u isporučenoj robi i takvo onemogućavanje ne može ići na štetu tuženika te tuženik ima pravo na sniženje cijene isporučene robe, sukladno čl. 2. st. 5.a Ugovora. Radi utvrđenja visine tražbine tužitelja prema tuženiku po osnovi glavnice i zakonskih zateznih kamata na neplaćenu glavnice, sud je proveo vještačenje po vještaku ekonomske struke iz društva VJEŠTAK TKALEC d.o.o. Prema nalazu i mišljenju vještaka te njegovoj dopuni od 21. kolovoza 2023. nepodmirena tražbine tužitelja prema tuženiku na ime glavnice iznosi 448.655,11 EUR i 100.801,72 EUR na ime zatezne kamate, što iznosi ukupno 549.456,83 EUR. Stranke nisu imale primjedbi na nalaz i mišljenje vještaka te na njegov izračun neplaćene glavnice i kamata.

3. Prvostupanjski sud prilikom utvrđenja visine tražbine primjenjuje odredbu čl. 223. st. 1. ZPP-a, pravilo slobodne ocjene u odnosu na visinu novčane svote na ime smanjene cijene, obrazlažući to da ukupnu neplaćenu cijenu isporučene robe koju je utvrdio vještak valja umanjiti za 10%, s obzirom na rezultate mjerenja vlage navedene u analizi Šumarskog fakulteta (42,4%), te podatke o izmjerenoj količini vlage od strane tuženika uzimajući u obzir parametre (42,4%, 45% - 50%), pa kao srednju vrijednost vlažnosti isporučene robe utvrdio 45%, pa kako je ugovoreni udio mokrine 35%, umanjio je po vještaku utvrđenu cijenu koja nije plaćena za razliku između ugovorenog udjela mokrine (35%) i onog utvrđenog kao srednju vrijednost (45%), odnosno za 10%, što predstavlja iznos od 54.945,68 EUR, zaključujući da je tuženik po osnovi neplaćene glavnice i pripadajućih kamata za isporučenu robu dužan iznos od 494.511,15 EUR. U odnosu na troškove postupka, do otvaranja stečajnog postupka, u odnosu na tužbu i protutužbu s kojom tuženik nije uspio (ranija odluka ovog suda PŽ-546/2024) prvostupanjski sud je utvrdio osnovanim do iznosa od 47.101,01 EUR. U odnosu na vrijednost predmeta spora po protutužbi prvostupanjski sud je utvrdio u iznosu od 13.272,28 EUR, primjenom odredbe čl. 495.a Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22; dalje: ZPP). Stoga je odlučeno kao pod točkama I. i II. izreke pobijane presude.

4. U odnosu na troškove parničnog postupka nastale nakon otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom, odlučeno je primjenom odredbe čl. 154. st. 4. i čl. 155. st. 1. ZPP-a jer je prvostupanjski sud ocijenio tuženikov uspjeh u sporu razmjerno neznatnim u odnosu na predmet postupka u ukupnosti (tužba i protutužba). Stoga je odlučeno kao pod točkama III. i IV. izreke presude.

5. Žalbu je podnio tužitelj pobijajući presudu u dijelu u kojem nije uspio zbog svih žalbenih navoda. U bitnom žalitelj se opisno poziva na počinjenu bitnu povredu postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a. Žalitelj ističe da nije bilo zakonske osnove da se tuženiku, primjenom pravila o teretu dokazivanja, prizna pravo na sniženje cijene, i to u visini od 10%. To iz razloga jer je na tuženiku teret dokaza koja roba i u kojoj količini nije bila u skladu s ugovornim odredbama, je li postupio u skladu s Ugovorom, Prilogom B, i u kojim rokovima, kada je tužitelju dostavljena Analiza Šumarskog fakulteta. Poziva se na uputu iz ranije odluke ovog suda poslovni broj PŽ-546/2024 od 21. svibnja 2024. Poziva se na sadržaj i protokol postupanja, navedeno pod točkom 1. PRILOGA B Ugovora. Navodi da proizlazi kako tuženik nije izvršio ispitivanje vlage na ugovoren način, niti je pozvao tužitelja da prisustvuje po tuženiku organiziranom uzorkovanju kako bi tužiteljev predstavnik uopće mogao prisustvovati mjerenju vlage. Da je tuženik izvršio ispitivanje mokrine na način kako je bilo predviđeno ugovornim odredbama, tada ne bi samo paušalno prozivao tužitelja zbog neispunjenja obveza, već bi, u ugovorenom roku od 5 dana od ispitivanja koje bi bilo izvršeno na ugovoreni način, iznio svoje prigovore uz dostavu dokaza o izmjeri mokrine. Tuženik nije to dokazao tako niti pravo na sniženje cijene. Kako tuženik nije iskoristio ugovorenu niti zakonom propisanu mogućnost ispitivanja vlage, on nije dokazao da je došlo do kršenja ugovornih odredaba od strane tužitelja. Tuženik je bio u mogućnosti izvješće Šumarskog fakulteta pravovremeno dostaviti tužitelju, što bi eventualno tada moglo ukazati na vjerodostojnost podataka u njemu. Uz navedeno postoje i pravila o teretu dokazivanja te institut osiguranja dokaza kojeg je tuženik imao pravo i mogućnost iskoristiti, a nedvojbeno nije. Navodu da je sud pogrešno primijenio procesne odredbe iz čl. 233. ZPP-a, budući da se u konkretnom slučaju ista odredba primjenjuje isključivo u interesu tužitelja, a ne obrnuto, u interesu onoga koji osporava pravo tužitelja na isplatu. Nadalje, pobija dio presude koji se odnosi na odbijajući dio prijavljenih parničnih troškova koji su nastali tužitelju do dana otvaranja stečajnog postupka. Sud je pri donošenju odluke o visini ovog dijela tužbenog zahtjeva propustio uzeti u obzir činjenicu da je predmet ovosudskog postupka bilo i odlučivanje o protutužbi, čiji je VPS tuženik - tada protutužitelj, odredio u iznosu od 212.625.000,00 kn, a koji je protutužbeni zahtjev u cijelosti odbijen. Tužitelj-protutuženik, je stoga, s obzirom na vrijeme poduzimanja pojedinih radnji odnosno konačno vrijeme otvaranja stečajnog postupka u odnosu na koje je i podnesena prijava do tada nastalih parničnih troškova, osnovano prijavio i zatražio naknadu troškova u iznosu od 13.272,28 EUR za svaku pojedinu radnju koju je poduzeo u svezi postupka koji se vodio po protutužbi. Smatra da je za troškove svake pojedine radnje tužitelju (po protutužbi) valjalo priznati trošak iznosu od 13.272,28 EUR po radnji. Predlaže presudu preinačiti u pobijanom dijelu na način da tužbeni zahtjev tužitelja usvoji u cijelosti i tuženiku naloži plaćanje cjelokupnog parničnog troška, uvećano za troškove sastava žalbe u iznosu od 12.625,00 EUR uz trošak sudske pristojbe na žalbu u iznosu od 1.500,00 EUR.

6. Tuženik je podnio žalbu pobijajući točke I. i III. izreke zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U bitnome navodi da je prvostupanjski sud zauzeo stav da je tužitelj kršio odredbe Ugovora a koje su se odnosile na utvrđivanje stupnja mokrine u isporučenoj robi, budući da se nije odazivao na pozive tuženika da obave zajedničko mjerenje vlažnosti i na taj način onemogućio tuženika u dokazivanju njegove tvrdnje o stupnju vlage u isporučenoj robi, te zaključuje da tuženik ima pravo na snižavanje cijene isporučene robe za 10%. Daljnjim žalbenim navodima pojašnjava princip sušenja drveta te navodi da što je veća vlažnost nepravilniji je rad, proizvodi se više pepela, veća je potrošnja sječke, a manja je količina proizvedene električne energije, te očito smatra da je sud trebao utvrditi viši postotaka umanjena cijene. Smatra da je tužitelj kršio ugovorne odredbe u odnosu na obvezu utvrđivanja stupnja mokrine u isporučenoj robi jer se nije odazivao na pozive tuženika za zajedničko mjerenje vlažnosti, nije niti posljedično omogućio poravnanje isporučene količine robe prema čl. 2. t. 5. Ugovora. Pobija odluku o troškovima postupka. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti.

7. Odgovor na žalbu je dao tužitelj navodeći da tuženik u žalbi iznosi neke nove činjenice i argumente o navodno isporučenoj robi tijekom 2018. godine koji nisu bili predmetnom ispitivanja prvostupanjskog suda, niti su odlučni za utvrđivanje kako osnove, tako niti visine tužbenog zahtjeva. Navodi da je utvrđeno, a tuženik nije niti osporio, da je tužitelj za 2018. godinu u cijelosti izvršio uslugu za koju je izdao račune temeljem Ugovora o prodaji drvne sječke ili ogrjevnog drva, DIR: 03-15-6586/10. Ponavlja da dokument naziva „Deklaracija proizvoda za drvenu sječku“ od 11. studenog 2018. nije i ne može biti dokaz da je tuženik izvršio mjerenje mokrine isporučene višemetrice sukladno ugovornim odredbama. Činjenica da tuženik nije postupio po zakonskim odredbama koje bi mu eventualno omogućile pravo na traženje sniženje cijene ne može ići na štetu tužitelja, posebice uzimajući u obzir pravila o teretu dokazivanja. Predlaže odbiti žalbu tuženika u cijelosti i prihvatiti žalbu tužitelja. Traži trošak odgovor na žalbu u iznosu od 12.500,00 EUR i trošak sudske pristojbe na odgovor na žalbu u iznosu od 1.000,00 EUR.

8. Žalba tuženika nije osnovana, dok je žalba tužitelja djelomično osnovana, i to u odnosu na glavnu stvar i kamate, dok nije osnovana u odnosu na troškove postupka do otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom.

9. Pobijana odluka ispitana je na temelju odredbe čl. 365. st. 2. ZPP-a u granicama dopuštenih žalbenih razloga, pazeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

10. U žalbenoj fazi postupka drugostupanjski sud našao da je radi potpunog utvrđivanja činjeničnog stanja, imajući u vidu žalbene navode obiju stranaka, potrebno da se izvedu dokazi koji su pravodobno predloženi, a nisu izvedeni, pa je prvostupanjski sud izveo dokaz vještačenjem šumarske struke po Fakultetu šumarstva i drvne tehnologije Sveučilišta u Zagrebu, na okolnost umanjene vrijednosti isporučene robe za koju je fakultet dao analizu uzorka na okolnost vlage drvne sječke. Stoga je dostavljen nalaz i mišljenje Fakulteta šumarstva i drvne

tehnologije u srpnju 2025., usmeno se očitovao vještak prof. dr. sc. Stjepan Posavec te dao očitovanje na primjedbe stranaka nakon čega je drugostupanjski sud održao sjednicu vijeća na koje su pozvane parnične stranke primjenom odredbe čl. 373.b ZPP-a.

11. U odnosu na odluku o glavnoj stvari koja se odnosi na prijavljenu tražbinu kupoprodajne cijene za isporučenu robu.

12. Pogrešan je pravni pristup prvostupanjskog suda u dijelu odluke kojim je odbio tužbeni zahtjev tužitelja primjenjujući pravilo slobodne ocjene u odnosu na visinu novčane svote koju tuženik duguje tužitelju primjenom odredbe čl. 223. st. 1. ZPP-a, iznoseći zaključak da je razumnim i pravičnim utvrdio kako ukupnu neplaćenu cijenu isporučene robe koju je utvrdio vještak valja umanjiti za 10%.

13. Tome prethodi pogrešna primjena ugovornih odredbi uz zaključak prvostupanjskog suda da je tužitelj kršio ugovorne odredbe koje su propisivale utvrđivanje stupnja mokrine u isporučenoj robi jer se nije odazivao pozivima tuženika na obavljanje zajedničkog mjerenja vlažnosti te je posljedično tome onemogućio vršenje poravnanja isporučene količine robe sukladno čl. 2. t. 5. Ugovora ili smanjenje cijene, ali i da je tuženikovo postupanje bilo protivno ugovornim obvezama jer je tužitelj tuženiku isporučio cjelokupnu robu za koju potražuje kupoprodajnu cijenu, a da mu tuženik za tu robu nije ništa platio. U prvostupanjskom postupku je utvrđeno da je tuženik prigovorio na udio vlažnosti u isporučenoj robi tvrdeći da je udio vlažnosti veći od ugovorenog, da tužitelj nije poslao predstavnika prodavatelja iz nadležne podružnice, te da je čl. 2. t. 2. Ugovora propisano je da je ugovoreni udio mokrine u drvnj sječki 35% što predstavlja polazište za utvrđivanje cijena i količina. Istom odredbom je propisano da svaka ugovorna strana može prilikom isporuke drvne sječke zahtijevati utvrđivanje mokrine sondiranjem pri čemu se dobiveni rezultati primjenjuju, kako na svu drvenu sječku koja je upućena kupcu istovremeno s drvnj sječkom iz koje je uzet uzorak za analizu tako i na sve daljnje isporuke robe do sljedećeg zahtjeva za utvrđivanje mokrine.

14. Jednako tako je ugovoren način kako se vrši referentno ispitivanje prilikom isporuke robe te je mjerenje valjano ako njemu prisustvuje predstavnik prodavatelja iz nadležne podružnice prodavatelja i predstavnik kupca te ako je o tome sastavljen zapisnik. Tužitelj je tvrdio da tuženik nije dostavio „formalni“ prigovor kako je to propisano čl. 2. i 5. Ugovora, te da tužitelj nije pristupio po pozivu tuženika što je prvostupanjski sud ocijenio kao ignoriranje tužitelja i postupanjem protivno ugovornim odredbama. Nastavno na to, tuženik tijekom prvostupanjskog postupka dostavlja analizu vlage drvne sječke - Deklaracija proizvoda za drvenu sječku od 11. studenog 2018.

15. Sastavni dio ugovora je Prilog B (list 40. spisa) kojim je određen način mjerenja vlage u isporučenoj robi, uz primjenu odredbe čl. 2. u vezi s čl. 5. Ugovora. Ugovorom i Prilogom B nedvojbeno je određeno kako se vrši uzorkovanje i ispitivanje mokrine u sječki – kupac vrši uzorkovanje na način da izuzme minimalno dva uzorka iz isporučene šarže, primjereno pakirano, minimalno 5 kg. Određeno je kako se vrši mjerenje vlage (t. 2. Priloga B). Iz provedenih mjerenja izračunava se srednja

vrijednost mokrine. Ukoliko se utvrdi odstupanje od ugovorene vrijednosti mokrine, kupac ima pravo u roku od 5 dana uložiti prigovor na isporučenu robu. Prodavatelj se mora očitovati na prigovor kupca u roku od 5 dana od podnošenja prigovora. Tijekom tih dva dana prodavatelj može putem svog ovlaštenog izuzeti nove uzorke te u prisutnosti kupca obaviti mjerenje mokrine. Ukoliko se ugovorne strane ne slažu s rezultatima mjerenja uzorkovanje se vrši prema HRN EN 14778 od strane ovlaštenog laboratorija i ispitivanje mokrine prema normi HRN EN 14778.

16. S obzirom na to je tuženik dostavio Deklaracija proizvoda za drvenu sječku od 11. studenog 2018. od Laboratorija za šumsku biomasu ali tek tijekom ovog postupka te u postupku utvrđeno da je pozivao tužitelja da pristupi mjerenju, sud je izveo dokaz vještačenjem po Fakultetu šumarstva i drvne tehnologije. Iz danog stručnog nalaza i mišljenja proizlazi da nije moguće utvrditi koja je količina drvne sječke je predmet spora, koje je porijeklo sporne drvne sječke s obzirom na klasifikaciju porijekla sirovine sukladno normi HRN EN 14961-1 :2010 i posljedično kako se navedeno odnosi na utvrđeni udio vlage te mogući utjecaj na smanjenje cijene prema članku 2. ugovora. Kako je ugovorena količina od 45.000 tona/godišnje koja se može isporučiti u obliku drvne sječke ili ogrjevnog drva (VM ogrjevno drvo), ne može se utvrditi koje je porijeklo sporne siječke. Ono što je navedeno u Deklaraciji proizvoda za drvenu sječku od 11. studenog 2018. od Laboratorija za šumsku biomasu, kao sirovina, može predstavljati isporučenu drvenu sječku za koju je u članku 2. ugovora propisan udio mokrine od 35% ali drvenu sječku proizvedenu iz isporučenog VM ogrjevnog drva. Drugo porijeklo sirovine navedeno kao kemijski netretirani drveni ostatak kao porijeklo sirovine nije naveden kao sirovina u ugovoru od 14. prosinca 2015.

17. Tako iz stručnog mišljenja fakulteta proizlazi da iz dostavljene dokumentacije nije moguće utvrditi odnos između dostavljene količine drven sječke i VM ogrjevnog drva iz kojeg je mogla biti proizvedena drvna sječka deklarirana porijeklom sirovine. Također, nije moguće utvrditi na koju količinu isporučene drvne sječke, a posljedično niti na koji se dio utvrđene vrijednosti drvne sječke odnosi utvrđeni udio vlage od 42,4%; a koja ovisi o omjeru porijekla sirovine u deklariranoj količini od 20.000 tona, a koju je po deklaraciji mogla činiti drvna sječka s porijeklom sirovine koji odgovara ugovoru i mogla je biti isporučena od strane prodavatelja i ona drvna sječka koja prema ugovoru i porijeklu sirovine nije mogla biti isporučena od strane prodavatelja. Zaključno tome je dano mišljenje da nije moguće utvrditi kolika je vrijednost drvne sječke uslijed različitog udjela vlage radi nepoznatih količina i porijekla drvne sječke dostavljene predniku tuženika.

18. Usmeno saslušani vještak prof. dr. sc. Posavec dao je očitovanje kako je nereprezentativnom uzorku utvrđena vlažnost od 42,4%, koji uzorak je bio otprilike od 10 kg te se ne može s sigurnošću utvrditi da se to može odnositi na cjelokupnu isporučenu količinu robe. U konkretnom slučaju ne zna se kolika je bila isporučena količina drvne sječke niti kolika je isporučena količina višemetrice pa se ni za to ne može utvrditi je li i u kojem omjeru došlo do umanjenja vrijednosti cjelokupne isporučene robe. Na teoretskoj razini ako je povećana vlažnost za npr 7% od one koja je ugovorena vrijednost robe bi trebala biti umanjena za 7%. Nastavno na to je pojasnio da se iz nalaza laboratorija od 11. prosinca 2018. ne može utvrditi što je

činilo predmetni uzorak; odnosno da li se radilo o hrastu, bukvi, grabi ili četinjačama te se isto tako ne može utvrditi je li uzorak činila višemetrica ili ogrjevno drvo ili i jedno i drugo. Dakle, iz tog nalaza laboratorija ne može se utvrditi što je zapravo uzeto kao uzorak na kojem se ispitivala mokrina, također se ne može utvrditi kada je uzorak uzet u ispitivanje.

19. Ocjenom izvedenog vještačenja po Fakultetu šumarstva i drvne tehnologije; u korelaciji s dostavljenom Deklaracijom proizvoda za drvenu sječku od 11. studenog 2018. od Laboratorija za šumsku biomasu, ovaj sud je zaključio da tuženik nije dokazao da je postupio u skladu u ugovornim odredbama i Prilogom B kojim je određen način mjerenja vlage u isporučenoj robi, odnosno nije dokazano pa niti s većom izvjesnošću da je tuženik poslao na analizu upravo robu koja je predmet ugovora obzirom se iz nalaza laboratorija ne može utvrditi što je uzeto za uzorak i poslano na analizu, da bi se moglo pristupiti ocjeni umanjene vrijednosti robe, i to slobodnom ocjenom suda.

20. Također, za navesti je da ovaj sud ne nalazi na strani tužitelja povredu ugovorne obaveze jer prema Prilogu B ugovora je određen način mjerenja vlage u isporučenoj robi, uz primjenu odredbe čl. 2. u vezi s čl. 5. Ugovora. Ugovorom i Prilogom B je nedvojbeno određeno kako se vrši uzorkovanje i ispitivanje mokrine u sječki – da kupac vrši uzorkovanje na način da izuzme minimalno dva uzorka iz isporučene šarže, primjereno pakirano, minimalno 5 kg. Dakle, tuženik je mogao i bez pristupanja tužitelja s pozivanjem na Prilog B izvršiti mjerenje, potom ako se utvrdi odstupanje od ugovorene vrijednosti mokrine, kupac ima pravo u roku od 5 dana uložiti prigovor na isporučenu robu. Prodavatelj se mora očitovati na prigovor kupca u roku od 5 dana od podnošenja prigovora. Tada prodavatelj može putem svog predstavnika izuzeti uzorke i uz prisutnost kupca obaviti mjerenje. Dakle, tuženik nije postupio u skladu s Prilog B, te nije dokazao da je upravo materijal poslan na analizu, roba koja je bila predmet ugovora i isporuke. Time tuženik nema pravo na poravnanje vezano uz isporučenu robu jer nije dokazao da je udio mokrine bio viši od ugovorenog pa tako niti na smanjene cijene.

21. Tuženik je dužan isplatiti kupoprodajnu cijenu u cijelosti. Temeljem financijskog vještačenja (na koje stranke nisu imale primjedbe) utvrđena je nepodmirena tražbina tužitelja prema tuženiku na ime glavnice u iznosu od 448.655,11 EUR te iznos od 100.801,72 EUR na ime zatezne kamate, što iznosi ukupno 549.456,83 EUR. Stoga je valjalo potvrditi točku I. izreke i odbiti žalbu tuženika kao neosnovanom za iznos od 541.612,16 EUR, dok je za preostali iznos preinačena prvostupanjska odluka.

22. U odnosu na troškove ovog parničnog postupka do otvaranja stečajnog postupka koje je tužitelj prijavio kao stečajni vjerovnik u iznosu od 128.341,30 EUR, prvostupanjski sud je pravilno priznao taj trošak u iznosu od 47.101,01 EUR. Tužitelj žalbenim navodima osporava utvrđenu vrijednost predmeta spora po protutužbi u visini od 13.272,28 EUR navodeći da mu je za svaku radnju po protutužbi valjalo priznati trošak u iznosu od po 13.272,28 EUR jer je tuženik odredio vrijednost predmeta spora u iznosu od 212.625.000,00 kn. Taj žalbeni navod nije točan jer protutužitelj nije u protutužbi odredio vrijednost predmeta spora, tužitelj je tijekom

postupka predložio da sud odredi tu vrijednost predmeta spora, dok je sud primjenom odredbe čl.495 a ZPP-a odredio vrijednost predmeta spora u iznosu od 13.272,28 EUR i za svaku priznatu radnju tužitelju pravilno primijenio odredbe Tarife (tužitelj ne osporava primjenu Tarife već utvrđenu vrijednost predmeta spora).

23. Valjalo je preinačiti točku II. izreke u dijelu za iznos od 54.945,68 EUR i utvrditi postojanje tražbine tužitelja kao tražbine drugog višeg isplatnog reda prema tuženiku u iznosu od 54.945,68 EUR u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Rijeci poslovni broj St-598/2021. U preostalom dijelu točku II. izreke je valjalo potvrditi za iznos od 81.771,83 EUR i odbiti žalbu tužitelja kao djelomično neosnovanu.

24. U odnosu na troškove postupka iz točaka III. i IV izreke prvostupanjske presude, tužitelj pobija točku IV. izreke navodeći da je pogrešna odluka o odbijanju dijela tužbenog zahtjeva pa posljedično tome i odluka o troškovima postupka (točka IV.) te tuženik time što pobija odluku u točki I. izreke posljedično pobija i odluku u točki III. izreke. Obje žalbe u tom dijelu su neosnovane. Naime, prvostupanjski sud je tužitelju priznao parnični trošak u cijelosti primjenom odredbe čl. 154. st. 4. ZPP-a, navodeći da je tuženikov uspjeh u sporu ocijenio razmjerno neznatnim u odnosu na prijemor među strankama (tužba i protutužba), pa stoga nema mjesta priznati tužitelju trošak za dio zahtjeva koji priznat ovom odlukom u daljnjem iznosu. U obrazloženju odluke o parničnom trošku sud je vrlo detaljno naveo za koje radnje, i u kojem iznosu i na temelju kojeg materijalnog propisa je donesena odluka o parničnom trošku. Stoga je u tom dijelu valjalo odbiti žalbe stranaka.

25. U odnosu na troškove žalbenog postupka, tužitelj je podnio troškovnik na ročištu 15. listopada 2025. te je zatražio i troškove pristupa na sjednicu vijeća održane kod ovog suda 24. studenog 2025. u iznosu od 10.000,00 EUR uz pripadajući PDV. Također, stečajna upraviteljica tuženika je postavila zahtjev za naknadu troškova vještačenja u iznosu od 1.000,00 EUR.

26. Tužitelju je valjalo priznati trošak žalbe u iznosu od 2.572,50 EUR primjenom Tbr. 10. st. 1. Tarife, prema vrijednosti dijela koji se pobija žalbom, trošak sastava podneska od 10. rujna 2025. kojim je tužitelj dao očitovanje na nalaz i mišljenje vještaka u iznosu od 2.058,00 EUR primjenom Tbr. 8/1, trošak pristupa na ročište 15. listopada 2025 u iznosu od 2.058,00 EUR primjenom Tbr. 9/1, trošak pristupa na ročište 24. studenog 2025 u iznosu od 2.058,00 EUR primjenom Tbr. 9/6, te trošak sudske pristojbe na žalbu u iznosu od 663,61 EUR. Trošak žalbenog postupka sud je odredio sukladno visini koja se pobija žalbom (odbijajući dio) pa prema uspjehu u žalbenom postupku. Tužitelj je uspio sa žalbom u visini od 40%, u odnosu na pobijani dio odluke. Zbrojem se dobije iznos od 8.746,50 EUR, koji umanjen za 60% iznosi 3.498,60 EUR, odn. uz PDV iznosi 4.373,25 EUR. Taj trošak žalbenog postupka je valjalo priznati tužitelju te ga odbiti sa zahtjevom za naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 63.969,98 EUR. Tužitelju nije priznat trošak odgovora na žalbu, podneska od 9. siječnja 2025, kao i trošak rješenja (neodređenog), s obzirom na da to nije bilo potrebno za žalbeni postupak. Također nije mu priznat ponovo zatraženi trošak pristojbe na presudu i financijskog vještačenja koji mu je priznat u odluci o troškovima parničnog postupka u točki III.

izreke odluke. Tužitelj je po svakoj radnji tražio previsoke iznose koji mu ne pripadaju pravilnom primjenom Tarife i čl. 155. ZPP-a.

27. Tuženiku nije priznat trošak u iznosu od 1.000,00 EUR na ime vještačenja šumarske struke, prvenstveno jer s tim dokazom tuženik nije uspio u žalbenoj fazi postupka, te je zahtjev i postavljen protekom roka od 15 dana od održanog ročišta pred prvostupanjskim sudom u žalbenom tijeku postupka.

28. Slijedom svega navedenog, primjenom odredbe čl. 368. st. 1. i čl. 373.a ZPP-a odlučeno je kao u izreci.

Zagreb, 24. studenog 2025.

Predsjednica vijeća
Lenka Čorić

Broj zapisa: **9-30880-cc31c**

Kontrolni broj: **0656f-4e35b-680aa**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.